



ROZHOVOR: ALIYYAH KOLOC

Jaké bylo natáčení série Dakar Sistaz? Zůstala jste soustředěná i přes všudypřítomné kamery?

Jednou z prvních věcí, které jsem se ve své závodní kariéře naučila, je to, že musím být na kamery zvyklá, i když zrovna nemám náladu. Stále se učím být před nimi v naprostém klidu, ale když jsem v závodním režimu, snažím se soustředit jen na řízení a ničím jiným se nerozptylovat.

Jaký byl pro vás nejsilnější zážitek z natáčení?

Myslím, že nejsilnější to bylo ve chvíli, kdy jsem startovala na své první Rallye Dakar. Byl to můj cíl, na němž jsme s celým týmem dlouho pracovali. Prvních pár kilometrů pro mě tak bylo velmi surrealistických, jako kdybych snila.

Když říkáte, že pro vás bylo vše surrealistické, tak jaké byly vaše pocity na startu závodu?

Cítila jsem mnoho emocí dohromady – nervozitu, vzrušení, adrenalin. Po startu a nadšení z účasti na prvním Dakaru většina emocí zmizela a já jsem se soustředila jen na jízdu a výkon.

Co musí závodnice udělat, aby se mohla zúčastnit Rallye Dakar?

Řekla bych, že v přípravě není mezi muži a ženami žádný rozdíl. Byla jsem na společných tréninkových kempch a vše bylo stejné pro všechny. Samozřejmě každý je jiný a má své specifické činnosti, které mu pomáhají nebo které trénuje.

Jaké je prostředí mezi soutěžícími?

Všichni jsme konkurenti, kteří chtějí závodit. A pokud v tomto sportu někdo neakceptuje ženy, beru to jako jeho problém, ne svůj.

Jak jsou tedy dívky či ženy vnímány v tomto sportu, kterému dominují muži? Co byste vzkázala ostatním řidičkám, které třeba teprve začínají? Na co by se měly ostatní dívky připravit, pokud chtějí závodit v tomto sportu?

Ano, je to sport ovládaný muži, ale v poslední době všichni vidíme, že do motoristického sportu přichází stále více žen. Vzkázala bych jim, aby tvrdě pracovaly, byly trpělivé a hlavně se soustředily na sebe a nenechaly se jen tak něčím rozhodit. Je to tvrdý sport a je možné, že dívky budou čelit kritice od ostatních lidí, takže je důležité, aby se těmito komentáři příliš nezatežovaly.

Co přesně pro vás znamenala skutečnost, že jste závod dokončila, navíc se skvělou finální pozicí?

Okamžik, kdy jsem dotáhla závod do konce, byl pro mě i celý tým velmi emotivní. Jelikož je Rallye Dakar nejtěžším závodem na světě, dojet až do konce pro mě bylo odměnou a úlevou. Navíc po

tom všem stresu a problémech, které mě na trase potkaly, se všechny pocity ještě umocnily. Opravdu to nebylo vůbec lehké.

Který závod bude pro vás letos tím nejdůležitějším?

Každý závod je pro mě důležitý. Ale pokud bych je měla seřadit, tak na mém seznamu byla v tomto roce určitě nejvýše účast na Rallye Dakar v kategorii Ultimate T1+, která je nejvyšší úrovní v off-road závodech. A to se mi povedlo. Nyní je cílem zlepšit se a získat dobré výsledky na mistrovství světa v rallye.

Jaký sen si chcete v motosportu splnit?

Mým snem od začátku kariéry bylo zúčastnit se Rallye Dakar, což se mi splnilo v minulém i v tomto roce. Dalším mým snem je závod 24 hodin Le Mans.

ROZHOVOR: YASMEEN KOLOC

Jaký nejsilnější moment z natáčení Dakar Sistaz si chcete pamatovat?

Nedokážu určit konkrétní okamžik. Poté co jsem seriál viděla a znovu sledovala naše cesty, tak jsem si uvědomila, jak každá z nás rostla a kam jsme se až dostaly. Byl to mix štěstí a údivu, co všechno jsme dokázaly.

Ovlivnila účast Aliyyah na Rallye Dakar vaše sesterské pouto?

Neovlivnila. Byla jsem opravdu šťastná, když jsem viděla jet svou sestru největší závod na světě. Několikrát mě ale během závodu vystresovala. Na live trackeru se třeba nezobrazoval pohyb jejího auta. Naštěstí jenom zamrzl počítač. Aliyyah byla naprosto v pořádku.

Budete se vzájemně podporovat v soutěžích, i když se jich už nebudete společně účastnit?

Samozřejmě! Jsme sestry. I když spolu už nesoutěžíme, stále se podporujeme.

Kdy jste začala závodit a proč? Kdo vás k tomuto sportu přivedl?

Závodím od dětství. Moje sestra Aliyyah začala o rok dříve, zatímco já jsem ještě hrála tenis. Pak ale přišlo zranění zápěstí, takže jsem se musela vzdát snu o profesionální kariéře v tomto sportu. Díky sestře, která už rok trávila na tratích, jsem se o motosport začala zajímat také. Zkusila jsem si tedy testování se závodními auty a hned jsem si to zamilovala.

Rozhodla jste se začít studovat motoristický sport. Proč?

Rozhodla jsem se studovat motosport, abych si rozšířila znalosti. Chci jít do hloubky tohoto oboru a dozvědět se o závodění víc než jen z pohledu řidiče. Vzdělání mi také otvírá další možnosti v budoucí kariéře.

Chcete se stát třeba testovací řidičkou?

Vzhledem k tomu, že momentálně nemohu závodit kvůli zranění, dává mi pozice testovacího řidiče možnost stále zůstat v centru dění a zapojit se tak například do testování nebo volných tréninků. Případně se mohu účastnit závodů jako záložní řidička.

Co je náplní práce záložního řidiče?

Jako záložní řidička se účastním mnoha zkoušek a školení. Ale nejsem pouze na trati, mám také funkci výkonnostní inženýrky, tudíž trávím spoustu času i mimo trať, kdy s týmem analyzujeme výsledky předchozích závodů a na jejich základě zlepšujeme nastavení vozu, aby při závodech odváděl to nejlepší.



ROZHOVOR: REŽISÉR JAN TĚŠITEL

Jak jste se o sestřích Kolocových dozvěděl a co rozhodlo o tom, že zaznamenáte jejich příběh?

Poprvé jsem se o sestřích Aliyyah a Yasmeen Kolocových doslechl během medializované reakce na sexistické komentáře závodníka z konkurenční motoristické stáje. K vlastnímu překvapení jsem si tehdy uvědomil, jak jsem si automaticky spojoval motoristický sport s muži a jak je skvělé, že se v tomto odvětví daří prosazovat stále více ženám. Ty to mají pak pochopitelně těžší než jejich mužští soupeři – neperou se totiž pouze s vozem, závodním okruhem a ostatními závodníky, ale také s předsudky, nedůvěrou a posměšky.

Co všechno se vám tedy do seriálu Dakar Sistaz podařilo dostat?

Příběh samotný je o úspěchu vrcholových sportovkyň a co za ním vězí. Dřina, tlak na výsledek, izolace, neexistující nebo velmi limitované sociální interakce. Je ale také portrétem postav, které se v té mašinérii ocitly a možná ani nevědí jak. A pravděpodobně také hledají cestu ven. I když si toho třeba ještě nejsou plně vědomy. Příběh je také o budování značky sesterského dua, které svým brandem vydělává peníze, a zdání sourozeneckého ideálu je proto třeba zachovat za každou cenu. Dokonce i za cenu destrukce zevnitř, kdy si už sestry nemají co říci a přítomnost té druhé ani jedna z nich nevyhledává. Série je tedy i o rodinných vztazích, o tom, co to znamená mít otce trenéra, maséra a agenta, když jste osmnáctiletá holka. Jak tohle všechno formuje osobnost a jakou představu o životě takový teenager vlastně má. A konečně je to příběh o dvou velmi rozdílných osobnostech. Jak to funguje, když se potká analytičnost, umanutost a sociální fobie v podání Aliyyah s pudovostí, pružností a mediální zručností Yasmeen. Věřím, že kombinací akce a intimity se nám pro publikum podařilo precizně odvyprávět strhující příběh úspěchu, pochyb a rozkolu sester Kolocových, který bude disponovat silným emocionálním i společenských přesahem a dostane se tak daleko za hranice běžného sportovního dokumentu.

Pro Českou televizi jste už natočil několik cestopisných a lifestyleových formátů. V čem byla práce na Dakar Sistaz specifická?

Stylově se pohybujeme v kontrastu dynamických, závodních pasáží a intimních, portrétních situací. To jsem měl na paměti zejména při volbě kameramana. Musel být dostatečně citlivý, aby se mohl dostat k naší hrdinkám co nejlíže. Zároveň musel být velmi rychlý a odolný vůči nepohodlí, aby zvládl obstát během energií nabitého a nebezpečného závodu Rallye Dakar v saúdskoarabské poušti. V tomto jsem od začátku věřil kameramanovi Vojtěchu Vančurovi, který odvedl skutečně

fantastickou práci. Náš štáb nebyl velký, ale i díky zkušené producentce Zuzaně Kučerové jsme všechny situace zvládli.

Bud'te konkrétní. Jak si představit práci dokumentaristů během Rallye Dakar?

Natáčení samotného závodu v Saúdské Arábii, to byl opravdový adrenalin. Spali jsme ve stanech v takzvaném bivaku, což je de facto parkoviště pro všechny účastníky Dakaru. Na závodních autech se tam čtyřadvacet hodin denně neustále něco opravuje, svaňuje a montuje. Všude je ruch a pach spáleného benzínu. Během dne jsme se pak snažili co nejvíce odhadnout trasu, kudy závodníci pojedou, abychom měli možnost je natočit. Což ovšem mimo jiné znamenalo, že jsme na místě museli být dříve než oni – bez ohledu na to, jestli přšelo a všude byly záplavy, nebo se přes cestu nedalo přejet. Chtěl jsem, aby měl divák možnost zažít závod takříkajíc z první ruky. A tomu jsme se střihačem Tomášem Elšíkem podřídili i formu vyprávění. V dynamických a sugestivních sekvencích kombinujeme tedy nejen náš vlastní, ale také archivní materiál, televizní záznamy a nahrávky z kamer umístěných během závodu v interiéru vozu.

Od koho máte v seriálu hudbu?

Vždy jsem cítil, že by bylo dobré obrazem vyprávěný příběh o dvou silných ženských postavách, které dominují v muži ovládaných disciplínách, doplnit hudbou nějaké silné ženské hudební interpretky autorského typu. Oslovili jsme rapovou umělkyni Hellwanu, která pro film složila naprosto úžasnou skladbu podtrhující adrenalin, nebezpečí i pocit síly našich hrdinek.